

Skolelederens indlæg til generalforsamlingen 2018

Jeg tænker skolelederens indlæg til årets generalforsamling skal indeholde stof fra hele året, men i lighed med andre år så kan det være svært ikke at have tankerne der, hvor det rører sig lige her og nu.

Det har på mange måder nemlig været et lidt hårdt år- et år hvor tanker om den kommende personalereduktion har fyldt en del hos alle. Vi har jo længe kendt til elevprognoserne. Da man afskedigede en del dagplejere i området pga. faldende børnetal, så kunne vi jo godt regne ud, hvornår det ville ramme os. Og selvom man i sit stille sind har gået og håbet på små mirakler, som fx et hurtigt salg af byggegrunde i området, så ramte det faldende børnetal os sådan for alvor i år.

Personalet har jo naturligvis kendt til det længe, og det har derfor været en hård tid for dem fyldt med de bekymringer, der selvfølgelig følger med – det vil jeg vende tilbage til.

For ca. to år siden var vi på pædagogisk weekend, hvor vi hørte et foredrag af Thomas Skovbo, der er viceleder på en friskole. Hvis navnet siger jer noget, så er det måske fordi, han efterfølgende holdt et forældreforedrag for jer her på skolen, der handlede om robuste børn. Det handlede vores pædagogiske weekend også om, men hvor han på forældreforedraget ”skød” lidt på jer forældre, ”skød” han på den pædagogiske weekend på pædagoger og lærere.

En af de ting jeg husker, han sagde, var bl.a., at det med, at nogle friskolelærere går rundt og siger, at det at være friskolelærer er lidt en livsstil og ikke kun et job, er farligt, da det på sigt vil kunne betyde, at man involverer sig for meget, og at man kommer til at lægge for meget af sig selv i jobbet, og det dermed kan blive for hårdt. Han brugte som eksempel, at hvis en forældre ”angriber” ens lærerrolle, så er det ikke kun ens job, men hele ens person, der pludselig bliver angrebet, så bl.a. derfor er det ifølge ham vigtigt, at man husker på, at det bare er et job og lærerrollen en rolle.

Jeg kan huske, at det både provokerede mig, men også ramte mig. For jeg kommer nok ikke udenom, at jeg nok er en af den type lærere og såmænd også skoleleder, som ikke bare ser dette som et 37 timers job – det ville nok også timemæssigt være lidt af en underdrivelse - men jeg ser det som lidt mere end bare et job. Og når vi nu er ved indrømmelserne, så kommer jeg heller ikke udenom, at jeg lægger rigtig meget af min person i jobbet, og ja Thomas Skovbo har ret, det gør jo en sårbar. Det gør, at ens arbejde kan komme til at fylde meget, og her tænker jeg ikke kun på timetallet, men også følelsesmæssigt, men jeg vil nu ikke bare lægge mig fladt ned, for jeg er også af den overbevisning, at det gør noget specielt for en selv, for arbejdspladsen og alle dem, der har berøring med arbejdspladsen. Her tænker jeg ikke mindst på vores børn, men selvfølgelig også jer forældre og vores kolleger.

Så en ting er, at jeg ikke bare tror, at man sådan uden videre, kan ændre holdning i forhold til, hvor personlig en betydning ens arbejdsplads har for en, og hvor meget af ens person man lægger i

jobbet, men jeg tror også på, at det har en afgørende betydning for vores skole, vores børn og vores undervisning, at et job på Nr. Lyndelse Friskole for de ansatte er lidt mere end bare et job. Jeg tror på, at ligesom en elev kan blive "fanget ind", når de oplever en lærer, der er kompetent, og som brænder for sit fag, så giver det også noget, ikke mindst på det personlige plan, at man kan møde en lærer eller en pædagog, der ikke kun er her for at levere en vare, men som brænder for jobbet og nærværet med børnene. Som brænder for dannelse af det hele menneske, og som involverer sig lidt mere ud over det sædvanlige, fordi man ikke kan lade være – ikke bare fordi man får løn for det.

I år er også et ganske specielt år for mig rent personligt. Om tre måneder er min tid som friskoleforælder slut efter 19 år som friskoleforælder her på skolen. Derfor synes jeg også, at jeg med rette kan sige, at jeg har en vis erfaring med mine børns skole, og det har givet mig en mulighed for at se på skolen gennem mine børns øjne. Og jeg kan kun sige, at det har været alle pengene værd – så fik jeg også lige manet rygget til jorden mht. at ansatte ikke betaler skolepenge. Nå spøg til side. Noget af det, der har sat sig dybe spor i mine børn og dermed også i mig er, at de har oplevet voksne omkring sig, som viste dem, at de var noget, at de var nogen, og at de havde en betydning – voksne som ikke bare gav indtryk af, at det var et 37 timers job, men voksne, der havde noget på hjertet rent dannelsesmæssigt, uddannelsesmæssigt og "hjertemæssigt". Dette er guld værd, og det var nok den største øjenåbner for mine tre ældste børn - den yngste er her jo endnu, og har endnu ikke erfaret det - da de kom videre i systemet og ikke længere mærkede helt det samme hjerterum, og hvor de stødte på folk, der ikke i samme grad involverede sig i dem. Så ja nok kan det være både farligt og hårdt at blive personligt involveret i sit job, men hvor er jeg glad for på mine børns vegne, at disse folk findes på Nr. Lyndelse Friskole. Der er selvfølgelig også rigtig mange andre fantastiske ting, som jeg tænker, mine børn har fået med sig herfra. Gode minder fra musical, lejrture, fortællingen og en super god faglig ballast baseret på en spændende undervisning og meget mere, men alt dette var jo ingenting, hvis ikke det var for de personer, der står bag, så derfor bør det fremhæves i denne sammenhæng.

Jeg tænker også, at det er den samme følelse, som man mærker rent kollegialt. Man har en betydning, man spiller en væsentlig rolle for sine kolleger, men også for børnene. Et eksempel på dette er, når man hører, at de yngste elever drøfter, om man kan tjene nok penge ved at gå med aviser, således at man ikke skal afskedige nogen. Eller når man får besøg af en tidligere elev, som først startede her på skolen sent i skoleforløbet, men som lige skal høre, hvordan optagelsesproceduren er, fordi selvom der ikke lige pt. er et barn på vej, så skal hans børn i hvert fald gå her på skolen, fordi det var de bedste 1½ år af hans liv, og havde han dog bare fået det noget tidligere, som han sagde.

Det er de samme følelser, som også fylder hos personalet. Det er bl.a. derfor, at bekymringerne i forhold til personalereduktionen har fyldt så meget. Man har tydeligt mærket i denne proces, at et

job på Nr. Lyndelse Friskole ikke bare er et job, og det er det, der pludselig for alvor går op for en, når man står i en situation som vores. Man vil helst fortsat gerne være en del af skolen, og man vil helst heller ikke undvære nogen. Nogle kalder det en stor familie. Nogle gange får det en lidt negativ klang, men ser man på Kolds tanker om den nære, trygge og hjemlige skole, hvor der skal være rart at være, så tænker jeg, det harmonerer meget godt med dette.

At skulle reducere i personaleflokket pga. besparelser er bestemt heller ikke en situation, som vi håber på, vi skal stå i for mange gange. Så derfor er de kommende elevprognoser selvfølgelig også noget, som vil blive fulgt tæt, og man kan jo dristes til at sige, at man kan snakke om, at der i øjeblikket og de kommende år, kan være lidt kamp om eleverne, hvilket bestemt ikke er et udtryk, jeg bryder mig om. Men det er klart, at i en periode med elevnedgang, så kommer der bekymringer, og man bliver nødt til at gøre sig nogle alvorlige overvejelser, for ja vi er afhængige af et fornuftigt elevgrundlag for at have penge til at drive en god skole, og samtidig tror jeg, det er utrolig vigtigt, at vi tør stå ved den skole, vi er. At vi tør stå ved de holdninger, vi har, at vi følger vores overbevisning og ikke bare strømmen. At vi tør stille krav, også selvom det kan koste elever. For hvis ikke vi står ved vores værdier, ved vores skole, så mister vi vores eksistensgrundlag.

Jeg læste fornylig en artikel i Frie Skolers Lærerforenings medlemsblad, at der er lavet en undersøgelse over, hvad skolereformen har betydet for undervisningen på de frie skoler. Og rigtig mange frie skoler nævner, at skolereformen har påvirket deres skole. Mange nævner bl.a. det stigende timetal, tidlig sprogstart m.m. Vi lod os jo også påvirke, eller skal vi snarere sige inspirere af skolereformen dengang, og har da også efterfølgende evalueret og ændret lidt på nogle af de ting, som vi vedtog dengang bl.a. tidlig sprogstart, hvor vi er gået tilbage til vores gamle model, da vi ikke syntes, eleverne fik det udbytte af undervisningen, som vi havde ønsket. Det er den frihed, vi har, og det er en frihed, som vi skal benytte os af, og derfor vil en evaluering af vores skole og vores undervisning fortsat løbende finde sted.

Jeg tænker, at vi selvfølgelig skal se på, hvad der sker på folkeskoleområdet. Vi skal lade os inspirere, vi skal vurdere det, men vi skal også holde fast i vores grundværdier og passe på, at de ikke langsomt bliver skubbet ud til siden. Men ingen tvivl om, at det er nemmere sagt end gjort, fordi vi gerne skal have det økonomiske fundament til at lave den skole, vi ønsker, og det kræver elever, og hvor modige tør man være? Derfor tænker jeg, at en værdisnak om skolen kan være rigtig vigtig – især i en tid som denne, hvor man kan føle sig lidt presset.

I lærergruppen startede vi i år op på en værdisnak - en snak som vi desværre ikke er kommet så langt med som ønsket, da der har været andre ting, der har presset sig på, og som vi ikke har kunnet vente med. Men som personale og bestyrelse er vi enige om, at det er vigtigt, at vi får skabt mulighed for disse snakke i fremtiden.

At jeg nævner det i denne forbindelse hænger sammen med, at det kan være snakke, som er vigtige at have både i personaleflokkene men også blandt jer forældre, for hvad er det, der gør vores skole til noget særligt? Hvad er det, der gør os til en friskole? Hvori består vores frihed, og hvordan forvalter vi den? Benytter vi den så meget, som vi kunne tænke os?

Det er et spændende og vigtigt stykke arbejde, som vi skal sørge for at skabe tid til. Og I har en vigtig rolle i forhold til dette – både i forhold til debatterne, men også til at få bredt budskabet. For det er det gode budskab om, hvem vi er, og hvad vi står for, der gerne skal klæde nye forældre på i forhold til, hvad Nr. Lyndelse Friskole er for en skole. Hvad der gør den til noget særligt?

Rent pædagogisk har vi i år haft hele 2 pædagogiske dage, hvor vi har arbejdet med de 24 styrker. Det er et arbejde, der vil komme til at berøre alle klassetrin, og som I vil komme til at høre meget mere om på forældremøderne til efteråret. Men et spændende arbejde, hvor både vi, dvs. lærere, pædagog, den enkeltes elev, klassekammerater og forældre sætter fokus på den enkeltes elevs styrker, på klassens styrker og skolens styrker. Det gode ved dette stykke arbejde, som vi har taget hul på, er, at vi alle snakker ud fra den samme kontekst. Vi snakker om 24 styrker, som vi alle besidder, som man kan skrue op og ned for. Hvornår er det fx godt at være vedholdende, og hvornår kan det være en fordel at skrue lidt ned? Men som sagt, dette vil I komme til at høre mere om på forældremøderne, men et rigtig fint redskab, også når det handler om trivsel. Så et rigtig spændende stykke arbejde venter forude.

Til slut er der nogle personer, som jeg gerne vil sende en særlig tak.

Tak til jer forældre, der har sprunget til og hjulpet til, når der har været brug for det, fx i forbindelse med pædagogisk dag, fællesspisning, arbejdslørdag, prøvevagter, forældrefest, kørsel m.m. Det er en kæmpe støtte, og I skal vide, at det er en hjælp, som vi er afhængige af, så det er vigtigt, at I bliver ved, for det gør en forskel for vores skole, hvilket i sidste ende kommer vores børn til gode.

Og nu hvor vi er ved forældrene, så er der en særlig flok bestående af nuværende og tidligere forældre, som skal have en særlig stor tak, nemlig bestyrelsen. Jeg vil gerne sige jer tak for den store indsats, I som forældre har ydet for skole til glæde for ansatte, forældre og børn. Man skal huske på, hvor vigtig en del bestyrelsens arbejde er for skolens drift. Der er mange beslutninger, der skal træffes – store som små, og igen i år har det været et år fyldt med massere af opgaver, som ligger ud over de månedlige bestyrelsesmøder. Er man så ovenikøbet valgt som formand, så følger der en endnu større portion opgaver med, så en særlig tak til dig Mette, fordi du har villet påtage dig dette, og at du har trådt til, når der har været behov for det.

Også en tak til skolekredsen, der selvom de ikke længere har børn på skolen, har valgt stadigvæk at bakke op om skolen. I tirsdags, hvor vores skole lagde hus til kommunens Byting, var det fantastisk at se så mange gamle friskoleforældre igen – det var rigtig hyggeligt. Vi måtte også lige erkende, da der skulle ryddes op, at en gang friskoleforældre altid friskoleforældre, for der gik rigtig mange tidligere friskoleforældre og ryddede op – dejligt at se. Men det fik mig også til at tænke på, at det kunne være hyggeligt, hvis vi kunne få stablet på benene, at skolekredsen kunne mødes til nogle arrangementer her på skolen og ikke kun til den årlige generalforsamling. Så sidder der her nogle fra skolekredsen, der har forslag til, hvordan det kunne gøres, så sig endelig til.

I år skal vi sige farvel til vores tilsynsførende, nemlig dig Tove. Det er vi rigtig kede af, da vi virkelig har nydt dit selskab på skolen igennem de sidste 6 år. Vi har været rigtig glade for det tilsyn, du har ført på skolen. Så kan man jo tænke, at det er klart med alle de rosende ord, du plejer at have – vi ved jo endnu ikke, hvad du har at sige i år - og ja det har jo også været fantastisk, at du også har set mange af de ting, som vi jo også går rundt og føler i hverdagen, men det, som også har været så rart, er, at vi også har oplevet, at du har været meget engageret og nysgerrig på, hvad vi er for en skole. Du har virkelig kigget os efter i sømmene og brugt flere timer på tilsyn, end man kan forvente. Samtidig har du været god til at snakke om det, du har iagttaget, så man kunne få en pædagogisk sparring efterfølgende. Så tusind tak for det.

Og så er der en kæmpe flok, som jeg selvfølgelig også gerne vil takke, nemlig mine kære kolleger, dvs sekretær, pedel, spirepersonale og lærere. Til jer skal der lyde en kæmpe tak, for alt det I yder. Tak fordi I er med til at skabe en rigtig god skole og en god hverdag for hinanden og ikke mindst for børnene. Tak fordi det fortsat er muligt at drive en skole, hvor I gør rigtig meget, fordi I har lyst og ikke kun fordi det er et job. Det er guld værd.

Og jeg håber, at I i hverdagen fra både børn og forældre vil møde rigtig meget anerkendelse for det store stykke arbejde, I gør, for jeres engagement og for jeres måde at være på. Selv i denne hårde periode vi har været igennem, så har det ikke påvirket jeres arbejdsindsats eller engagement. Der er så mange ting, I gør, som ikke er synlige for det blotte øje. Ting som gør, at hverdagen kører på fornemmeste vis. Noget I gør i fællesskab, og hvor alle, og jeg mener alle, dvs pedel, sekretær, pædagog og lærer spiller en væsentlig rolle.

Som Benjamin, der lige er startet i Mini-Spiren sagde, da jeg spurgte til morgensang, om der var nogle beskeder. ” Ja det har jeg. Det her er verdens bedste skole.” Tænk at en dreng, der kun har været her i uge, allerede har knækket koden. For jeg vil give ham ret.

Vi har verdens bedste skole – og lad os i fællesskab sørge for, at det fortsætter sådan.